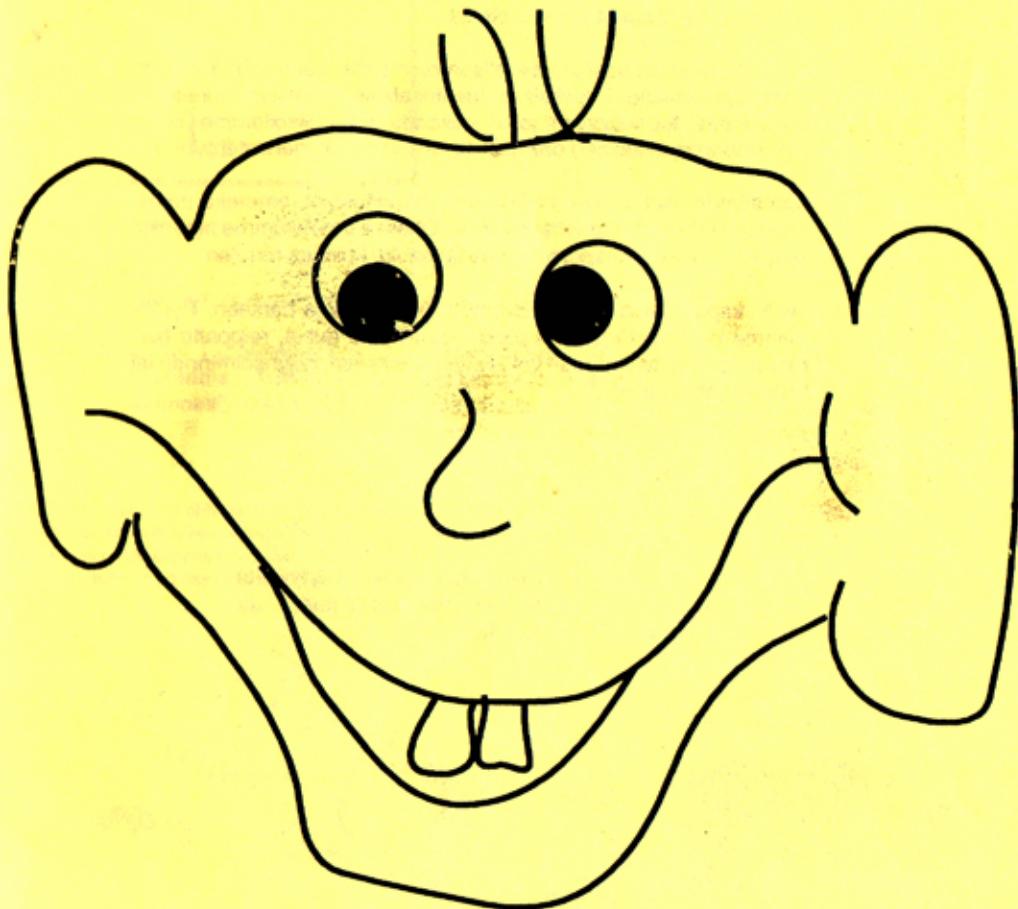

Fucksi

SYYSKUUUN alussa 1992 Omistettu kalkille pikku phuksi-palleroille NUMERO 3

OI ONNEA!

Kesä on mennyt! Sade ropsuttelee mukavasti ikkunaan. Poissa ovat hikiset, veltot hellepäivät. Poissa käsvärsille valuvat jätskitötteröt, poissa myös hytyset ja muut ötökät.

Onnesta vinkuen saavumme jälleen opin tielle. Laukaamme luenolta seuraavalle - kalseissa luentosalissa hytisten ahmimme aivoihimme luennoitsijan joka lausahduksen. Hikoilemme ilosta nähdessämme rakkaan oranssin-keltaisen yliopistoarkkitehtuurin.

Säntäämme laskareihin, hallitsemme harjoitustyöt, emmekä myöskään unohda laboratorioharjoituksia. Ohessa osallistumme tieteenkin kiertentunneille - sataprosenttinen läsnäolo, kuinkas muuten!

Mikäli vapaa-aikaa jää, käytämme sen huolella ja harkiten. Pyrähдämme pommariai UNIXin pariin. Hankimme uusia, reippaita harastuksia. Nyt jos koskaan voi aloittaa lenkkeilyn, ryijynsolminnan tai laskuvarjohyppelyn.

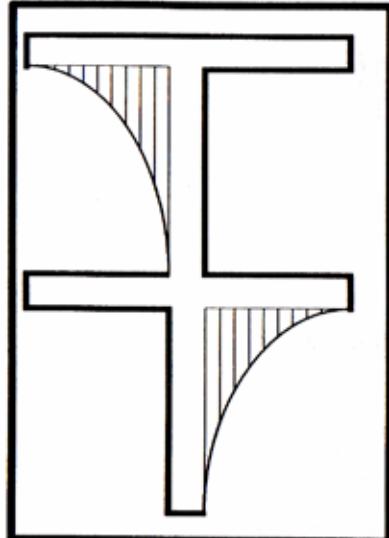

Joopa joo, täällä sitä taas ollaan. Täyty kai ainakin pakollisille tunneille osallistua... Ja onhan meillä alakuppila!

*Päivi Passoja
Sisältösynteesi
Tunnos: Päivi*

SISÄLLYSLUETTELO

1. ekasivu
2. tokasivu
3. tämä sivu
4. peejin sivu
5. fuksin sivu
6. siilipään sivu
7. tietokonesivut
10. mainossivut
12. takun sivut
14. tiedesivut
16. kilpailusivu
17. märat sivut
21. aikataulusivu
22. vääränkielinen osoitesivu
24. viimeinen sivu

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

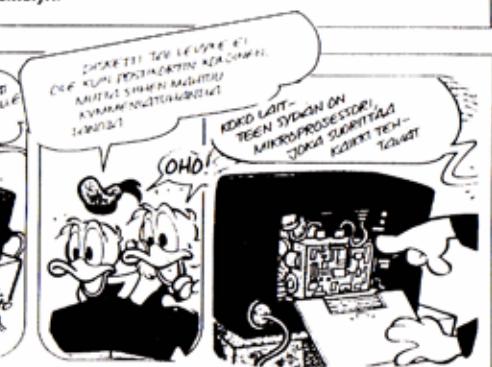
Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu

Email: terminal@stekt.oulu.fi

Päätoimittaja:
Nakitettu toimittaja:
Eräs fuksi:
Toimituksen sihteerikkö:

Päivi Passoja
Heikki Anttila
Juhani Tapaninen
Fuksipojalle
paikka vapaana

Tämän teoksen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvalain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopisto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määriteltyä osittaisista kopiointia opetustarkoituksiin.

Peejii juttelee

Return-Path: <mac>
Date: Fri, 21 Aug 92 14:03:45 +0300
From: Olli Hyypä <mac>
To: terminal
Subject: Re: Peejiinpala...!

Tulee, tulee.....

--Olli

(Eipä palstaa näkynyt deadlineen mennessä,
Toim. huom. :-))

eräs fuksi

FUKSIN ARTIKKELI

Moi. Kello on 05:25 ja koko perjantain ja sunnuntain ahkerasta emacsoinnista on tuloksena salaatti, jota kukaan ei voi syödä. Mitä ihmettää fuksi voi kirjoittaa johonkin Terminaaliin!

4 ja puoli tuntia deadlineen, olen kai dead sitten kun en aio saada tekstiäni valmiiksi siihen mennessä. Minä en osaa kirjoittaa. (Siis kirjoittaa mitään järkevää tai vähemmän järkevää.) Eikä ilmeisesti lupaukseni (nakitukseeni) voi luotaa.

Nyt menen ainakin nukkumaan, olen jo kävelvä keilapallo.

Aamu sarastaa, prkkele. Minulta on _ehkä_ mahdollista saada joku artikkeli ulos, mutta ei juuri nyt.. Ei toisiaankaan, toistan itseäni.

Jos todella haluat minun kirjoittavan jotain, kuo-leman päivän jälkeenkin, niin mahdollisesti sel-vityäni univelasta voin yrittää. Tai kyllä yritän, mutta tulos on epävarma.

seli seli.

Hedgehog

Tasolla kolmannen todennäköisyyden...

Sinä! Fuksi! SEIS!

THIS IS FOR YOU!!!

Onnitteluni, olet kunnianarvoisa tietofuksi. Oletko kunnian arvoinen, selviää seuraavien kuukausien aikana. Tuleet huomaamaan, että joukkio, mihin olet ehkä tietämättäsi liittynyt, on yksi pirsteimmistä killoista mitä Oulusta löytyy. Tai se olisi sitä, mikäli edellisen fukiisitteesiintymän näytteet olisivat olleet hieman energisempiä kiltaan liittyvissä asiaissa.

Vanha muistelee... Siitä on niin kauan, kun näpätytelly hiihteli Linnanmaan suuria ja sokkeloisia käyttävä maalarin lakkivinossa, sormi olutpulloissa ja sukat solmussa. Maailma oli ihmeellinen asia ja koko touhu vaikutti

- a) mielipuoliselta
- b) mielenkiintoiselta.

Pienryhmähjaaja yritti tehdä parhaansa turmelakseen kotipoikaa ja saattaakseen pinnan alla kiumurtelevan teekkariperhosen toukan (=fuki) kuoriutumaan ja liittymään kaikkeen mahdolliseen ja hieman mahdottomaan.

Tahtoo siis sanoa että kaikki me "vanhemmat" olemme käyneet läpi samaiset fuksivuoden tohinat, kuka innokkaammin, kuka vähemmän (Hyi heille!). Ja olemme hengissä, joskaan emme välittämättä aivan täysijärkisiä.

Edessäsi on siis uusia kokemuksia, ällistytäviä paljastuksia itsestäsi, uusia ystäviä ja paljon muuta "mukavaa". Sekä todella monta tietokonetta! Parasta sekä itsesi että killan kannalta on liittävä mukaan heti alusta, käydä nuuhkimassa killan hallituksen kokouksissa uusia tuulia (ja

sieppaamassa parhaat nakit päältä *vapaaehoitestii!!!*). Erilaisia tempauksia riittää teekkarin kalenterissa, joten ei ole pelkoaa ettei edes puoliksi aktiivinen nuori, tuleva tietoteekkari ei saisi Wappuna lakkiaan kunniallisesti kerättyään fukkipisteitä yli äyräiden ja uituaan hyisessä vedessä.

Mitä killalla on tarjottavaa *sinulle*?

- uusia ystäviä
- kokemuksia joista et osaisi edes uneksia kotona
- nakkeja
- ilmapiiri, jossa voit tehdä melkein mitä tahansa ja se hyväksytään
- Pommari aarteineen
- luovaa hulluutta ja kyseenalaista maietta

Mitä sinulla on tarjottavaa *Killalle*?

- sielusi, ruumiisi ja henkiset energiavärisi... Eli kaikki mitä sinusta irtoo ja hie man enemmän!

Ota osaa, elädy, muutu kunnon teekkariksi! Jätöt, jos teitä on... toivottavasti... (valitan... Toim. huom.) unohtakaa tasa-arvo, teekkaritytötä on niin vähän, että Te olette Lapin kultaakin kalliimpia!

Antti Kyllönen
(Tommi Saarinen)

GURUTEKNIIKAN KOULUTUSOHJELMAN YLEISINFORMAATIO

-- Yleisesti ottaen --

Seuraava teksti on häpeämättömästi kopioitu osittain viimevuotisesta artikkeesta ja vieläkin häpeämättömämin muuteltu joiltain osin. Mutta miksi pyöräpitäisi keksiä uudelleen, kysypä vain. Nämäkin virkkeet osoittavat, ettei suomen kielen opetus ole mennyt täysin hukkaan - aasinsiltuja kaikki.

Mutta te, rakkaat fuksit, teistä toivottavasti ei tule aaseja. Se, oletteko te tätä lukiessanne vielä sellaisia, nähdään syksyn alussa. Alussa se voidaan antaa anteeksi - viimeistään töitä hakkiessanne se kostautuu. Pelottelu sikseen - tarkoitan vain sitä että kannattaa käyttää rohkeasti yliopiston kaikkia tietokoneisiin liittyviä palveluja ja tarjontaa, koska opetuksen ohella tapahtuva itseopiskelu ja asioihin tutustuminen on väältämätöntä monipuolisen koulutuksen saamiseksi.

Me OTiT-heput odotamme sinun kehittymistäsi *guraksi*. Uskallapa pettää odotuksemme. Ainiin, meiltä voi sitten myös kysyä kaikenlaista mikäli sormi tunkeutuu suuhun.

-- Otitsun --

Viime vuoden aikana huomasimme, ettei tietoteekkari sovi joutua kehityksessä jälkjunaan ja siksi pää vahdoimme uskollisesti palvelleen SUN 2/120-kiltakoneemme teohkaampaan myllyyn eli SparcStation 1+ :seen, jota kutsutaan edellisen mukaisesti verkkoliikenteessä nimellä otitsun. Kone sijaitsee sähköosaston pommissujassa kiltahuoneen vieressä ja sen ylläpidosta vastaavat killan valitsemat operaattorit.

Otitsuun voi hakea välittömästi opiskelun aletta käyttäjätunnusta sopia lomakkeella, joita

pitäisi löytyä pommarin pätehuoneesta (esim. sinisestä kotelosta). Käytännössä kaikki tietotekniikan opiskelijat saavat tunnuksen - erityisä hakuperustelua ei tarvitse esittää vaikkakin kilta synnä tietyistä tapansa mukaan jokaikisen hakemuspaperin 3. asteen kuulustelua muistutavissa salaseuramaisissa kokouksissaan, joihin tietyistä kaikki killan jäsenet, fuksitkin, ovat tervetulleita.

Operaattorit toivovat hartaasti, että konetta käytettäisiin moninaiseen UNIX:n ja työasemaympäristön käytön opettelun koska tästä voi olla suunnatonta hyötyä tulevissa elämässä. Käytännössä tämä toive on osoittautunut täysin turhaksi hölynpölyksi, mutta ehkä teissä uusissa fukseissa on ainesta.

Konsolin käytöstä kannattaneet kertoa vielä sen verran, että jonkin ikkunointiohjelman käyttö on enemmän kuin suosittavaa. Esim. X11-ikkunointi mahdollistaa useamman samanaikaisen komentotulkin ja sovelluksen hallinnan ja käytön. Konsolin käyttö ASCII-päätteen tavoin on resurssien aliarvioimista - eihän kukaan käytä Porscheakaan Pappa-Tunturin moottorilla.

-- Stekitit --

Sähkötekniikan osaston tietokoneteknologia on järjestänyt opiskelijoiden käyttöön SUN

SPARCStation-työasemia (tällä hetkellä koneita on kolme, verkkonimiltään stekt, stekt1 ja stekt2). Näihin koneisiin voi hakea käyttäjätunnusta tietokonetietokoneesta sen jälkeen kun kurssi UNIX- ja C-kieli on suoritettuna. Stektejä käytetään muutamien harjoitustöiden teon yhteydessä, mutta niitä saa käyttää vapaasti muulloinkin. Koneisiin on asennettu lukuisia varsin hyödyllisiä ohjelmia, kuten Frame Maker-julkaisuhjelma (jolla Terminaliakin väkerretään kasaan), TeX, MatLab, Prosa, X11, OpenWindows, ohjelmointikieliä ja paljon muuta jännittävää ja fuksin pään pyörälle vievää. Kaikkea kannattaa kokeilla, kantista ei kannata.

Otitbin

Tietotekniikan opiskelijat ylläpitävät ns. opiskelijahakemistoja stekt-koneissa (vastaava myös phoenixissa ja zombiessa, katso edellä) jonka hakupolku on /otit/otitbin. Tämän polun alta löytyviä hyödykkeitä voi käyttää nykyisin stektien lisäksi myös otitsunissa koska senkin arkitektuuri on SPARC.

Otitbinin asennetaan opiskelijoiden tarvitsemia ohjelmia ja tietysti paljon muuta, kuten esimerkiksi UNIX:n Frequently Asked Questions -lista, josta löytyy vastauksia moniin ongelmiin. Jos luulet tarvitsevasti jotain ohjelmaa tai muuta juttua, josta voisi mahdollisesti olla muillekin hyötyä tai sitten ei, ei kannata asentaa sitä ziljoonaan kotihakemistoon erikseen vaan anna lädekoodi otitbinin ylläpitäjille (nykyisin aktiivisimpia lienevät otitsunin ylläpitäjät, allekirjoittanut ja Saarisen Tommi), jotka hoitavat loput jos voivat.

Otitbinia voi käyttää välittömästi stekteistä ja otitsunista kunhan hakupolku on vain asetettu oikein - otitsunin uusien käyttäjien kohdalla tähän pyritään defaulttina. Käytä otitbinia koska se säästää levylilaa ja saatat saada kavereita lisää kun he huomaavat miten hienoja ohjelmia olet tehnyt ja saattanut käyttääväksi otitbinin (piilovaikutteta: koettakaa fuksit opetella tekemään hienoja ohjelmia älkääkä *aina* pelatko MUDia).

-- Phoenix, Zombie --

ATK-keskuksella on kaksi pääasiassa opiskelijakäytöön järjestettyä tietokonetta: DECSys tem 5500 (phoenix) ja (zombie). Näihin saa halutessaan käyttäjätunnuksen täyttämällä ATK-keskuksen neuvonnasta saatavan hakemuslomakkeen. Phoenixiin on liitetty 10 X-päätteet, jotka sisältävät huoneessa TK130 (löytyy samalta käytävältä kuin Prolab-akvaario, josta fuksit yms voivat hakea mm. 15 v sitten suunniteltuja muinaisia ohjelmointitehtäviä kurssinsa harjoitustöiksi). X-päätteet ovat graafisia päätteitä joissa toimii X Window System-ikkunointiympäristö, eli toisin sanoen ne tarjoavat konsoolin edut vaikka itse varsinaisen vääräntä tapahtuukin hieman muulla. Phoenixissa ja zombiessä on myös opiskelijahakemisto, jonka hakupolku on /usr/sbin.

-- Päätteet --

Päätteet ovat ehkä yleisin kontaktimuoto tietokoneisiin. Päätteitä löytyy yliopistolta lukuisista päätehuoneista, joista tietoteekkareille ehkä tutuun ja läheisin on sähköosaston X2-kellarit, joita pahamaineisesti myös joskus pommariksi kutsutaan. Pommarista löytyy otitsunin ja yhden stektin lisäksi myös 10 kpl päätepalvelijassa kiinni olevia päätteitä. Päätepalvelijan kehotukseen "Yes, Boss>" voi vastata esim. "c otitsun", jolloin pääte ottaa yhteyden kiltamme työasemaan.

Muita päätehuoneita ovat koneen mikroluokka KO101, jonka peeseistä pääsee yliopiston verkoon esimerkiksi kermit-sammakolla (siis tietoliikennohjelmalla). Myös mikrolabressa TF103 on muitamia koneita kiinni verkossa päätekäytölä varten. Mikrolabressa voi imeä verkosta tarvitsemiaan ohjelmia esim. korulle omaa konetta varten, tehdä harjoitustöitä jos nyt jostain syystä työasemien potku ei satu riittämään (heavy pun intended) ja tulostella tärkeimpiä työselosteita laadukkailla laserkirjoittimilla. Tämä kaikki tietysti vain mikäli labra sattuu olemaan auki - muistutuksena kerrottakoon että maanantaisin se on "huoltosystä" kiinni ainakin kello kahteentoista elleivät labran "työntekijät" satu olemaan pitempään kahvilla (again, pun intended).

Salissa L9B on päätteitä jotka ovat kiinteästi yhteydessä yliopiston keskuskoneeseen IBM ES-9121-260, jonka verkkonimi on finou. Koneen VM/XA -käyttöjärjestelmän vinkeiden oppiminen voi olla pikkuisen hankalampaa kuin esimerkiksi UNIX:n, ja ATK-keskuksen järjestämillä kursseilla sitä voi ehkä oppia nopeammin kuin itsenäisesti. Lisänä mainittakoon, että jos joku todella viitsii perehtyä siihen hyvin yksityiskohtaisesti ja pystyy osaamisensa osoittamaan, kertokoon siitä meillekin - guruja nimitetään muutostenkin niin harvoin.

-- ATK-keskus --

ATK-keskus huolehtii yliopiston tietoliikenneverkon, siihen liittyjen laitteiden ja yleisten ATK-luokkien kehittämisestä ja ylläpidosta. ATK-keskuksesta saa myös joitain julkisohjelmia sekä opastusta laitteiden käytössä lähinnä erilaisten kurssien muodossa. Kurssit olivat ainakin vuosi sitten vielä yliopiston opiskelijoille ilmaisia, tiedä häntä miten lama on sitten vaikuttanut asiaan.

-- Sähköposti, uutiset --

Kansainvälisen yliopistotietokoneverkon mielenkiintoisimpia palveluita ovat sähköposti ja uutiset, joiden käytöstä ei yksityistä opiskelijaa ole ainakaan vielä keksitty alkaa rokottaa rahallisesti. Sähköpostin periaate on tismalleen sama kuin normaalinkin postin, mutta ettei kaikki

tapahtuu täysin elektronisesti. Laatikkokantokin on mukana eikä siitä kyllä voi valittaa - eri asia onkin sitten olisiko sitä tarvittakaan. No niin, asiaan sitten. Mikäli postinväliys toimii kuten sen pitäisi, käyttäjä voi lähetää sähköpostia toiselle käyttäjälle, joka voi sijaita ties missä pään verkko, esim. Yhdysvalloissa.

Uutiset eli uutispalvelu jakautuu moniin satoihin (nykyisin jo kai muutamaan tuhanteen) eri asioita käsitteviin uutisryhmiin. Sana uutiset on ehkä hieman harhaanjohtava sillä käytännössä suurin osa informaatiosta on keskustelua ja mielipiteiden vaihtamista. Kuitenkin valitsemalla hyvät uutisryhmät seurannan alle saadaan myös paljon uutta tietoa joten tätä palvelua ei missään nimessä kannata sivuuttaa olankohatuksella.

Oluun on perustettu jokunen vuosi sitten paikallisia uutisryhmiä joista uusi käyttäjä voi hyvin aloittaa - näissä ryhmissä harvoin on liikaa viesejä. Tämä toimikoon myös haasteena uusille fukseille! Koettakaa opetella käyttämään uutispalveluja, jotta elämää saadaan näkyville Oulussakin. Tietysti jos haluatte olla nurkkapariotteja ja itserekkaita tiedon pimittäjiä niin se on teidän ongelmanne (pun intended). Koettakaa kuitenkin päästä parempaan kuin jotkut aikaisemmista vuosikursseista.

Uutisia voi kirjoittaa ja lukea kuka hyvänsä, jolla on käyttäjätunnus yliopistoverkkoon liittynessä koneessa. Kannattaa opetella käyttämään uutistenluohjelmia, joita ovat esimerkiksi rn, nn, vn, tin ja GNUS. Hämmennävissä tilanteissa apua voi ja kannattaa kysyä vanhemmilta tie teenharjoittajilta.

TEEKKARI !!!

STS/KAL
tarjoaa Sinulle

- opintolainatakuukset
- lehdet ja julkaisut
- edullisia vakuutuksia
- lakimiespalvelut
- työttömyysvakuutuksen taitonsa
- harjoittelupalkkasuositukset
- neuvontaa
- alemnuksia
- tilastoja
- tutkimuksia
- tietonsa ja käyttöosi
- edullista edunvalvontaa jo teekkariaikana

SUOMEN TEKNILLINEN SEURA STS ry.
KORKEAKOULUINSINÖRIEN JA ARKKITEHTIEN KESKUSLIITTO KAL ry.

Kysy lisää alueoimistolta,
Teknologiantie1, 90570 Oulu, puh (981) 551 5555

Asko Saastamoinen
STS/KAL asiamies

STS/KAL - Tuo tuttu yhdistelmä

Niin ehkäpä tuttakin, mutta jollain tavalla kuitenkin jänyt vielä epäselväksi? Ei ainakaan seuraavan jälkeen.

STS/KAL on järjestökokonaisuus korkeastikoulutettujen tekniikan ammattilaisten etujen ajamiseksi valtakunnallisesti. Se muodostuu alunperin kahdesta järjestöstä; Suomen Teknillisestä Seurasta STS:sta, joka on perustettu jo vuonna 1896 ajamaan silloisten polyteknikkojen asiaa ja tekemään heidän työtään tunnetuksi, sekä Korkeakouluinsinörien ja Arkkitehtien Keskusliitosta KAL:sta, joka on perustettu 70-luvulla diplomi-insinööriin ja arkkitehtien työmarkkina-järjestöksi ja edunvalvojaksi työsuheteeseen liittyvissä asioissa. Järjestöt ovat vuoden 1990 aikana yhdentyneet, minkä vuoksi puhutaan STS/KAL:sta yhtenä järjestönä.

Järjestöön kuuluu tällä hetkellä noin 35 000 jäsentä, joista noin 15 000 on teekkareita. Teekkareista yli 90% on järjestön jäseninä, valmiista diplomi-insinööreistä noin 75%. Ja mikäpä onkaan teekkarina STS/KAL:iin kuulua, kun jäsenyyss ja jäsenedut ovat saatavilla ilmaiseksi! Varsinaiset jäsenet joutuvat edustaan hiukan maksamaan; tänä vuonna 1260 markkaa, mikä ammattiliittojen jäsenmaksuista on edullisimpia.

STS/KAL tarjoaa jäsenetuina jäsenilleen muun muassa lakimiespalveluja ja neuvontaa lähiinä työsuheteeseen liittyvissä tapauksissa, mutta myös ohjeita yksityisissä oikeusmurheissa. Neuvontaa työsuheteeseen liittyvissä kysymyksissä, palkkilaatosta, harjoittelupalkkasuosituksesta, tutkimustuloksista jäsenkunnan asemasta, palkoista, sijoittumisesta työelämään, ja julkaisumateriaalia käsitellen tekniikan alaa useilta eri kanteilta on myös meidän kauttamme saatavilla. Jäsenetlehdet ovatkin jo monelle tuttuja, samoin eri vakuutusyhtiöiden kautta saatavat

edulliset ryhmävakuutukset; huom! erikoisesti matkavakuutus ekskursioille lähdettäessä. Lisäksi järjestömmä vaikuttaa jatkuvasti taustalla valtakunnan päättäjiin diplomi-insinöörien ja arkkitehtien koulutuspolitiikan suhteeseen, tekniikan edistämiseksi ja sen arvostuksen parantamiseksi, ja teknologia- ja koulutusmyönteisen ilmapiirin luomiseksi maahamme. Tärkeänä osana STS/KAL:n toimintaa ovat myös kansainväliset suhteet eri maiden vastaavien järjestöihin ympäri maapalloa, sekä kansainvälisyystieteiden välittäminen kotimaassa työskenteleville ja ulkomaille mieliville.

Teekkarina voit mielipiteesi STS/KAL:n toiminnasta tuoda esille paitsi suoran järjestön toimipisteisiin, myös teekkariyhdistyksen hallituksen jäsenille, kiltojen puheenjohtajille ja STS/KAL:n opiskelijayhdyshenkilölle, jotka ovat jatkuvasti ajan tasalla siitä mitä järjestössä tapahtuu, ja mitä kautta lisätietoa on saatavilla. Kilttojen ilmoitustauluita löytyy heidän osoitteitaan ja STS/KAL:n kontaktiomakkeita.

STS/KAL:n Oulun alueoimistoon voit mielihyvin olla yhteydessä myös; alueoimisto auttaa aina! Varmimmin saat alueasiamies Asko Saastamoinen kiinni tiistaisin ja torstaisin kello 9 - 15, mutta muinakin aikoina voit jättää soittopyynnön keskukseen. Alueoimiston osoite on Teknologiantie 1, 90 570 Oulu, ja se sijaitsee Linnanmaalla Teknologiakylän pääräkennuksessa. Puhelinnumero on 551 5555, ja telekopio 551 5556. Joten, jos vielä jääjotain kysytävää...

Soittele.

Inter-rail kokemuksia kesältä 1992

Maanantai 22.6. Mäntsälä - Helsinki - Turku - Tukholma - Kööpenhamina

Vihdoinkin koitti tämä kauan odotettu päivä. Tänään poistumme Laten kanssa riemuiten maasta ja lähdemme kohti uusia seikkailuja tarjoavaa Eurooppaa. Tätä päivää on suunniteltu viimekesäisestä retkestämme lähtien ja nyt kun hetki on käsillä on vatsani täynnä perhosia... Missä on se viimekesäinen tyyni olotila? Onneksi laivalla vallitseva rentous saa minut valtaansa ja keskityn enää "vain" nauttimaan kaikesta mitä reissu tuo tulleessa. Pitkä odotus Tukholman asemalla palkitaan ja vihdoinkin "sänkymme" saapuu... En muistanutkaan kuinka ahtaista junien punkat on kun niissä nukkuu kahdestaan.

Tiistai 23.6. Kööpenhamina - Hampuri

Epäinhimillistä joutua heräämään kuuden aikaan aamulla vaihtakseen junaa, varsinkin kun nukkuminen on ollut sitästuntatä. Pikkuhiljaa alan tottua taas tähän junissa asumiseen ja päivä kuluu suhteellisen vaivattomasti... Tosin käteisen vähyyksen aiheuttaa hienoista nälän tunnetta. Onneksi saavumme Hampuriin ja pääsemme nauttimaan kunnollista ruokaa ja nukkumaan oikeaan sänkyyn pensionaatti Riedingerissä, joka sijaitsee lähellä asemaa ja on myös kohtuu hintainen.

Keskiviikko 24.6. Hampuri - Praha

Aamupäivästä etsiskelemme tanssikenkiä myyvä liikettä ja löytyyhän se lopulta... Pääsimme samalla kuin huomaamatta tutustumaan Reberbahniin, joka ei paljon eroa päivällä muista kaduista. Metron käyttökin tulee tutuksi, sillä se on todellakin helpoin tapa liikkua paikasta toiseen ja aika halpakin. Lopun päivästä vietämme upeassa Carl Hagenbeclin eläinpuistossa.

Illassa hypävämmekin taas junaan nukkumaan taroituksenamme herätä ihan toisenlaisessa "maailmassa".

Torstai 25.6. Praha - Tiistai 30.6. Praha - Zell-am-See

Huomaamme saapuneemme pois "kiireisestä" Euroopasta, sillä juna on Italialais-tyylisiä tällä Tsekkoslovakiaa sisässä reilun tunnin myöhässä. Kaupunkiin paremmin tutustuttuamme huomaamme olevamme miljonäärejä paratiisisä. Tässä ylettömän koristeellisessa kaupungissa kaikki on aivan uskomattoman halpaa... Ateria hyvässä ravintolassa oluella ja mehulla noin 15:- FIM! Yöpaikaksemme onnistumme saamaan ison huoneen halvalla... Kotimajoitus erään vanhan miehen olohuoneen parisängyssä yhden vuoteen hinnalla. Tässä kaupungissa ei tiedä minne silmänsä laittasi, sillä joka paikassa on koristeellisia taloja ja upeita kirkkoja. Näissä riittäisi ihailemista pitemmäksiin aikaa. Lähdemme kuitenkin jatkamaan matkaa kohti Itävaltaa.

Keskiviikko 1.7. Zell-am-See - Perjantai 3.7. Zell-am-See - Verona

Saavumme Zell-am-Seehen keskiyöllä ja havaitsemme huoneen ainoassa avoinna olevassa hotellissa maksavan 550:- FIM! Hetken mietittyäni päättän, että testaamme paikallisen puistonpenkin ominaisuuksia yöpymispalikkana. Aamulla totean, että Late on nukkunut kuin tukki rattaissaan ja itse olen torkkunut istuallani... Positiivisinta oli paikan edullisuus ja komeat maisemat. Etsimme paikkakunnalla lomamakalla olevan setäni perheen ja vietämme heidän kanssaan reipasta kiipeilyä lomaa... Vuorelle kiipeäminen on yllättävän rankkaa touhua. Muut yömmekin paikallisessa retkeilymajassa, joka on todella halpa ja korkeatasoinen.

Lauantai 4.7. Verona - Desenzano - Riva del Garda - Torstai 9.7. Riva del Garda - Desenzano - Milano - Köln

Saavumme vihdoinkin Laten innolla odottamaan Italiaan ja pääsemme nauttimaan herkullista kiivi jäätelöä, jota olemme kaivanneet viimekesästä saakka. Tällä kertaa tutustumme Garda järven pohjoispäähän... Suurin vaikuttaja taitaa olla ainoin retkeilymajan sijainti. Totumme vaita Italiaiseen kiireettömyyteen ja siestakin on juuri oikealla paikalla päivänä varten. Maisemat poikkeavat tasaisesta eteläpäistä, sillä tällä on vuoristo ympärillä. Poistuessamme pääsemme tutustumaan Italiaiseen tyliin ajaa bussia vuoristoradalla ajeleminen. Poistumme haikein mielin kiivijätkin luvatusta maasta.

Perjantai 10.7. Köln - Mönchengladbach - Niederkruchen - Maanantai 13.7. Niederkruchen - Dusseldorf - Hampuri - Kööpenhamina

Mennessämme vierailulle entisen naapurini luo joudumme turvautumaan bussiin ja lopussa kolmen kilometrin jalkapatiikkaan... Piristävä helteellä, rinkka selässä. Jaja on iloisesti yllättynyt kun löytää meidät portaltaan odottamasta kun

tulee töistä kotiin. Vietämme hauskan viikonlopun Jaijan ja Herbertin kanssa... Tutustumme paikalliseen eläinpuistoon ja iltaelämään, sekä vahdammme kuulumisia viimeisen kolmen vuoden ajalta. Loma alkaa olla loppu ja aloitamme matkan kohti kotia... Vietämme junassa seuraavan vuorokauden. Kööpenhaminan asemalla on komea pienoisrautatie, jonka Late onnistuu saamaan toimimaan Ruotsin kruunuilla.

Tiistai 14.7. Tukholma - Turku - Oulu

Pirteää aamulenkeily, kun joudumme kiirehtimään junalta ehtiäksemme laivan... Ja sitten atk-systeemi reistäilee ja joudummekin jonottamaan. Ihanaa päästä suihkuun, kun on viettänyt vuorokauden junissa hikoilleen. Jotenkin tuntuu kuin olisi jo kotona... johtuu varmaan suomalaisesta hygienia tasosta ja siitä ettei tarvi enää "mongertaa" muita kielitä. Kotoinen olo vain lisääntyy kun saavumme Turkuun ja vettä tulee kuin aisiaa.

Keskiviikko 15.7. Oulu

Late jää pois junasta jo Vihannissa, jonne mummu ja vaari olivat tulleet vastaan. Ihanaa olla kotona, vaikka reissussa olikin mukavaa. Oikeastaan odotan innolla seuraavaa mahdollisuutta lähteä Eurooppaan... Ainakin Prahassa jää vielä paljon kokematta.

Zell-am-See

juke

TIEDEPALSTA

Ja jälleen on aika koota yhteenveto suomalaisen tiedeyhteisön saavutuksista viimeisen kymmenen vuoden ajalta. Tällä kertaa aiheita on suorastaan runsaasti, joten palstan sivumäärä päätteliin laajentaa kahteen. Alkajaisiksi paneudumme kirjaimellisesti asian ytimeen, hiukkasfyysikoilla on nimittäin asiaa.

Suomalaiset molekyylit maailmalla

Kotimaamme hiukkastutkimus on saavuttanut kaikkien kadehtiman paikan alan kirkkaimmassa kärjessä. Tähän ovat osaltaan vaikuttaneet Suomen runsaat atomiesiintymät, mutta kaikkein tärkeintä syytä ei aina muisteta painottaa tarpeeksi. Näyttäähan meillä kaikki pienikin niin suurelta, että atomien syvimmät salat ovat lähes jokaisen peruskoulutun suomalaisen ulottuvilla.

Dosentti Lausto on kurkistellut hiukkasten sisukseen jo kaksikymmentä vuotta, ja on mies suuren suomalaisen teorian, pinttimekaniikan taustalla. Hän viimeistelee vielä tutkimustaansa, mutta on selvää, että hänen johtopäätöksensä pinttien todellisesta luonteesta on jotakin aivan uutta.

"En ole antautunut kokeissani tutkimaan pelkästään pinttien törmäyksiä. Minua kiinnostaa ennen kaikkea se mekanismi, jolla kaksi pinttiä katoavat pian sen jälkeen, kun niitä on törmäytetty keskenään, ja olen vakuuttunut siitä, että katoaminen tapahtuu samalla tavalla yhdenkin pintin tapauksessa.

Yhden pintin katoamista on vaikea huomata, sillä yleensä tarvitaan ulkopuolinen havainnoitsija, joka jälkeenpäin todistaa tapahtuneen. Kaikki voidaan kuitenkin selittää epätarkkuusperiaatteellani. En ole vielä selvittänyt kaikkia vakioita, joilla tämä tieto on voitaisiin

ennustaa, mutta ainakin vakiolla 0.5, 0.4 ja 0.33 voidaan selittää useimmat ajan, tilan ja paikan väristymät.

Periaate on kuitenkin se, että ensimmäisen pinnin perusteella ei voi sanoa, mikä on paikka k:nnen pinnin jälkeen, ei ainakaan ajan ja olotilan suhteen. Epäilen lisäksi, että kaamosteorian avulla voitaisiin valaista puuttuvien vakioiden mysteeriä, mutta aika alkaa vasta nyt kypsä kokeelliseen tutkimukseen."

Törmäytettyjä pinttejä vakiolla 0.4

Dosentti Laoston tutkimus ei kaikessa merkittävästi ydydessäänkään jätä muita suomalaisia saavutuksia varjoonsa. Seuraavaksi jututimme olympiatieteen tohtori Väyrystä.

Kultaa kunnian tähden

Olympiatieteen tohtori Väyrynen on jäenty täysin vaille nimeä suomalaisessa yhteiskunnassa, vaikka huippu-urheilupiireissä hänet osataankin yhdistää Väyrysen menetelmään, jolla kyettää minimoimaan kunnijäämisriski kaikissa käytössä olevissa dopingtesteissä.

"Menetelmä sinäsä ei ollut kehittämänä mitään uutta", sanoo tohtori Väyrynen vaativatomaasti. "Olin vain ensimmäinen, joka osasi soveltaa sitä urheilutieteeseen ja tehdä epävarmoista periaatteista pitviä sääntöjä."

Luonollisestaikaan en voi kertoa yksityiskohtia nimelläni käytetyistä menetelmistä, sillä tätyy-hän minun pitää huolta sen merkityksestä myös tulevaisuutta ajatellen. Nykyäänkin muutamat urheilijoita jää kiinni testeissä, vaikka he ovat käyttäneen parhaita neuvojani. Parasta kaikesta on kuitenkin se, että useassa tapauk-

sessa käynnyt urheilija voi hyvin pian palata takaisin huippu-urheiliin mukaan, mikä oli miehestäni tärkein lähtökohta menetelmää kehittäessäni. Onhan meillä Suomessa niin vähän urheilijoita muuhun maailmaan nähdien, että heitä on voitava käyttää ja kierrättää mahdollisimman tehokkaasti.

Suomalaisen olympiamenestys on kuitenkin ollut heikkoa, sillä tutkimuksen tulokset vuotivat ulkomaille patentti haettaessa, ja kaikki merkitävät maat ovat omineet suomalaisen menetelmän itselleen. Kaikkialla tämä tietysti yritetään kiistää, mutta meillä on melko varmaa näyttöä siitä, että ulkomailta käytetty Väyrynen-menetelmä pohjaa minun tuloksiini. Eiköhan tästä tulevaisuudessa vielä milait kirkastu, sen verran vain luvata. Siihen asti meidän pitää yrittää tuntea tytyväisyystä siitä, että suomalainen menetelmä vie urheilijoita huipulle kaikkialla maailmassa."

Tiedettä tieteistä

Professori Rydman päätti vuosia sitten selvittää, mikä tiedekunta on Suomen kannalta se kaikkein tärkein, ja sai hijattain monivuotisen työnsä päätköseen. Tieteenalatiteen tohtorina hänen päätelmillään on suurta painoarvoa, kun määrärahojen ja maan kehityksen suunnasta päätetään Brysselin opetuksesta vastaavien virkamiesten kesken.

"Paneeuduun työhön alusta asti koko tarmollani. Pari vuotta kului määritellessä yhtenäistä vertailuperustetta tieteenalojen välille. Onneksi resurseja oli koko ajan riittävästi, ja tutkimus pääsi edistymään ilman keskeytyksiä johdonmukaiseen päätköseen. Tunsin todellista luomisen riemua, jota vain toinen tiedemies voi ymmärtää, kun pitelin käsissäni tuon ensimmäisen vaiheen tuloksia. Tunsin sisimmässäni, että vain rottakokeet voisivat tuoda lopullisen totuuden silmieni eteen."

Rotille luettiin oppikirjoja, jotka myöhemmin syöttettiin niille. Ne saivat vuorolla hengittää kaikia

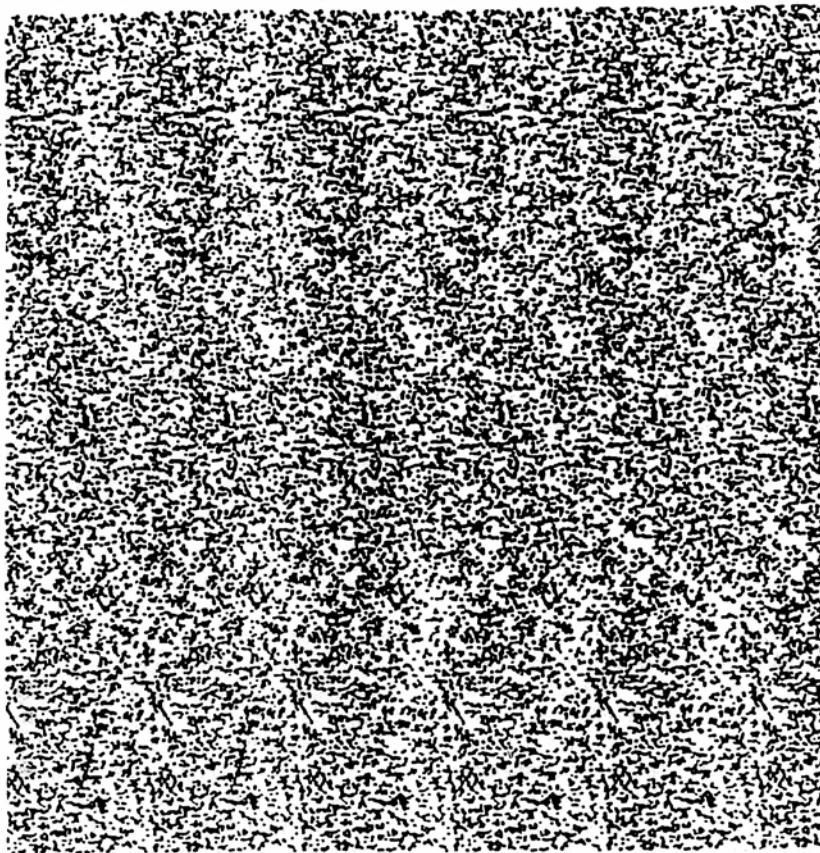
tieteitä ja tulokset analysoitiin kolmelta vuodelta. En halua tarkentaa loppuyhentevetoa muuten kuin voittajan osalta, mutta todettakoon, että yleisesti ottaen rottien reaktiot olivat kielteisiä. Tieteenalat heijastivat rotissa muun muassa ja vaihelevissa määrin kiirettä, tärkeilyä, juopoutta, veltoutta, urautumista, itsetytyväisyystä, rahanahneutta, tittelinkipeyttä, päämäärtömyyttä ja valikoivaa sokeutta.

On vaikea sanoa, missä määrin enemmän tulokset kertovat tieteistä kuin rotista, mutta loppulokset osoittavat niin selkeästi yhteen suuntaan, että mikään virhemarginaali ei asettaisi niitä kyseenalaissiksi. Tieteenalatieste on selvästikin paras tiete, ja sitä tulee kehittää edelleen. Tarvitsemme paljon lisää virkoja ja määrärahoja, eikä työtämme saa estää millään typerillä rajoituksilla. Ja minulle lisää palkkaa, olenhan minä sentään Suomen tärkeimmin tiedekunnan johdossa."

Nämä siis tieteenalatiteen tohtori, professori Rydman.

TERMINAALIN YLEISÖKILPA

Mitä kuva esittää? Palauta vastauksesi seuraavan Terminaalin deadline-päivään mennessä, kuitenkin viimeistään ennen ensivuotta, killan postilaatikkoon tai mailaa terminaalille. Oikeinvastanneiden kesken saatetaan arpoa fuksipiste.

Vinkki: Muljauta silmäsi sopivasti vinksalleen, niin ehkä näet sen kolmiulotteisena.

hva

KOSKENLASKUA

Ajattelin nöyrtyä päätoimittajan painostuksen alla ja kirjoittaa lupaamani jutun Terminaaliin. Tiedättehän laulun "käy kimppuun lailla pommikoneen laivan..." No joo, elämäni muuttui täysin, kun päätoimittaja iski minut Arinasta lauantai-illan tansseista. Sitä ennen olin elänyt aivan normaalia elämää...

Eräänä iltana (= 2 viikko JW) (JW = Jälkeen Wapun, toim. huom.) näin näyttöpäätteen ruudulla viattomalta näytäneen kysymyksen, jossa päätoimittaja ja minua kysyttiin melomaan. Päätoimittajan huumaavan hajuveden tuoksussa en voinut muuta kuin suostua. Varauduun leppoisaan meloskeluun joella eväillä ja vaihtovaatteilla. Lähtö tapahtui Välkkylästä, josta päätoimittaja, minä, mac ja pmp lähdimme kohti Sanginjokea. Kaksi viimeksi mainittua olivat ammatilaistasoisissa varusteissa ja niihin kuuluivat myös oleellisena osana kaksi kajakkia, kaksi kanoottia ja kaksi autoa(?). Päätoimittaja ja minä valitsimme isomman ja siinä mukavasti peläten huristelimme hakemaan ht:tä ja helua. Kadehtien katselin ht:n lippalakkia, joten ahtaudimme kaikki viisi pmp:n autoon. Mac sai matustaa yksinään, koska oli tunkenut autonsa täyneen jotain ihmeen meloja ja pělastusliivejä.

Joo, mennään vaan melomaan...!

Matkalla juttu lensi ja jotenkin allekirjoittaneen nenä alkoi kalveta, kun kuunteli ennenkin meloskelleiden juttuja. Rauhalliseksi kuvittelemani melontaretki olikiin yllättäen muuttunut koskenlaskuksi... Ilmaisin tytymättömyyteni kyseiseen päätköseen ja sen jälkeen kaikki ilmaisivat vahingoniloisen osanottonsa. Yritin viimeisenä vetona tunnustaa, etten tiennyt mihin jouduin, mutta päätoimittaja pilasi koko jutun lyhyellä naisellisella kommentilla: "Ai, enkä mä huomannut kertoa sille, sori... Kyllä mä tän tiesin". Mukauduin kohtalooni ja yritin pidätellä kyyneleitääni, kun pmp esitti erästä tielle näkyvää koskea. Lohdutuksekseeni myös päätoimittajan koskenlaskijan imago alkoi rakoilla tutkiessaan ko. kohtaa auton ikkunan läpi.

Maalialtu (Fiat Uno) viettiin paikoilleen ja loppumatka kuljettiin pmp:n autolla vesillelaskupai-kalle. Auton jouset huomattiin maineensa veroisiksi... Samalla kokeneemmat melojat (mac ja pmp) antoivat kullanarvoisia vinkkejä kanootin pystyssä pitämiseen ja varsinkin sen ohjaukseen. Oikean paikan löydyttiä kanootit/kajakit kannettiin rantaan. Htt:n kumisaappaat olivat matkan ainoan kerran hyödyksi, sillä joen ranta oli erittäin pehmeää peltoa. Kun päätoimittajan evääät oli saatu pakatuksi vesitiiviisti ja allekirjoitaneen lompakko autoon turvaan, niin olimme lähtövalmiit. Nopean rukouksen ja ristinmerkin jälkeen yritin houkutella päätoimittajaa kanoottiin... Aikani selitelytäni kanootin toimintaperiaatetta ja todistaessani muutamalla matemaattisella kaavalla kanootin kaatumisominaisuuksesta sain hänet istutetuksi kanoottiin.

Lähtöpaikka oli kuulemma Loppulan kylä, josta oli tuo kyläosuus kadonnut joksuks Tsernobiihin jälkeen. Maisemat olivat hienoja. Kun olin saanut kanootin keulan yleisön pirulun jälkeen oikeaan suuntaan ja nopean sihtauksen jälkeen ujuttettua kanootin sillan alta, olisin ollut valmis lopettamaan. Mutta koska en osannut ohjata sitä rantaa, niin luovuin koko yrityksestä ja annoini virran viedä. (Koska tässä vaiheessa joku voisi luulla minun olevan kokenut koskenlaskija, mainittakoon se, että istuin toista kertaa elämässäni kanootissa. Eka kerta oli kun olin kymmenen vanha... Kanootissa...)

Pahimman paniikin hellitetyä yrityn nopeasti opiskella sen kanootin käantämistä (pituussuunnassa...) ja helpotukseksi huomasin sen olevan suhteellisen mahdotonta. Päätoimittaja vänkäsi edestä vastaan koko naisellisen voina ja homma alkoi suuja vasta pienien puhuttelun jälkeen (jos tähän tulee toim. huom. niin se valehtelee...:-) (Toimitus ei alennu niin halpamaiseen temppuun, Toim. huom.). Ensimmäinen sata metriä meni liian nopeasti ja sen jälkeen olikin vuorossa ensimmäiset liplattavat laineet. Se kanotti oli vaatinut sivuponttoonit yms. vakauttimet, jotta olisin tuntenut oloni kotoisaksi. Ohjaaminen oli kaikista helpointa, jos ei ohjannut. Myös sivusuunnassa keikkuminen oli enemmän kuin olin Wappuna harjoitellut (ja se on paljon...). Koska olimme tulleet hakeamaan kokemuksia, niin menimme tieteenkin pahimmasta kohtaan, koska mac:kin meni... Seurasimme hänen esimerkkiään, koska luullimme hänen laskevan kaikista helpointa reittiä. Jälkeenpäin saimme kuulla, että tällä tieteenharjoittajaveljellä oli tapana "kerällä" kaikki pahimmat tyrsyt. Joten mekin keräsime...

Muutaman minuutin (ja saman määrän metrejä) kuluttua olimme päässeet pääpiirteittäin yhteisymmärryksseen kanootin herruudesta (mie vien ja sie vikiset...) ja kanotti alkoi kulkea *suuripiirein* haluamaani suuntaan. Ari Vatasen linjoja mukaillessa kurvasin sisäkurviin ja perää heittäen tulin ulkokurvista ulos. Havahduin edestä kuuluaan kohinaan ja pmp:n kommenttiin, jota en muista. Edessä näkyi mutka oikealle ja leveän kohdan keskellä oli saareke, jonka molemmin puolin vesi kulkii hurriaa vauhtia. Oikea puoli

näytti virtaavan lepoisammin, joten huudahdin päätoimittajalle nopean käskyn: "Mennään oikealta!" Päätoimittaja vastasi tähän nopeasti ja soman naisellisesti: "Tähä Kohinan yli yrityn ylläpitää keskustelua ja kertoa, että en mä mitään tärkeetä... Mennään vaan tosta pahemman näköestä.

Homma meni tosi surkeasti, kunnes tulimme kohtaan, jossa kaksi 83.52 cm aaltoa ottivat kanoottimme syleilyynsä. Ekasta selvisimme huonosti ja sen jälkeen tajusimme ht:n virnistävän katseen viiden metrin päässä. Toinen tajuntaan tuntuva ärsyke olikin se kivi, jonka päällä makasi mahallani ja päätoimittajan kauhusta kanteat kasvot, jotka tuijottivat minua sen kiven toisella puolella. Sen jälkeen hän jo urheasti lähti ottamaan kanottia kiinni, jotta sen ei tarvitsisi yksinään seilailla vesilastissa. Ainoa loidutus oli ht ja helu, jotka iloisesti virnuille tuijottivat meitä muutaman metrin etäisyydellä. Se loiduttava seikka oli, että he seisovat napaansa myötä koskessa melat kourassa ja kanotti oli rantaopeikossä kumollaan...

Ei me ainoita oltu!

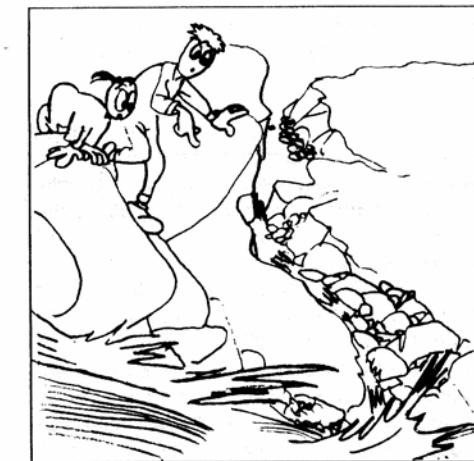
Onnistuimme kahlaamaan rantaan vuolaassa virrassa ja samalla seurasim pmp:n hinausmänöveriä kanootin ja siinä roikkuvan päätoimittajan saamiseksi rantaan. Koska ht ei ollut kastunut vielä tarpeeksi, hän pulautti vielä karjadtun saattelemana hyiseen jokiveteen. Tällä kertaa ilman vaatteita. Pitkän pohtimisen jälkeen vedimme märät vaatteet takaisin päälemme, koska matkaa oli vielä jäljellä ja olimme vielä kuulemma helpolla osuudella.

Jatkoimme matkaa ja matkajutustelujen lomassa opettelimme vaivihkaa kanootin ohjaamista, jotta pulahduksemme olisi jänyt ainakin. Mielemme lämmikkeeksi pmp kajautti reippaita lauluja kajakistaan ja tätyy sanoa, että miehellä on piileviä kykyjä. Htt ja helu olivat vaihtaneet kuivat vaatteet kaatumisensa jälkeen, koska heille kuulemma riitti se yksi kerta veteen tutustumiseen. Vaatteiden vaihto-operaatio jääköön alaikäisten lukijoiden takia kuvaillematta.

Useiden pienten (mac:in ja pmp:n kommentteja) koskien jälkeen olin päätoimittajan kanssa samaa mieltä... Tämä oli kivaa!! Kadehien katselimme ht:n ja helu:n umpikanottia. Omamme oli ns. avomallia ja pärsket tulivat aika kivasti sisään valuen pitkin lahkeita. Mutta silti se touhu oli tosi kivaa... Ohjaaminen sujui jo mukavasti ja päätoimittaja ja minä olimme jo päässeet yhteisymmärrykseen miten saamme kanootin käantymään. Tällä kertaa osasimme sen jopa eskimökännöstä mukailleen... Siinä kastuu...

Ohjasimme kulkuneuvomme rantaan ja lähdimme maaston tiedusteluun. Lähenimme Sankivaarassa olevaan koskeaan, joka oli kuulemma koko joen pahin. Tutkimme parin mökin istutuskia (surkeita) matkalla näköalapaikalle. Tuolla muutaman sadan metrin matkalla alkoi viljeä ilta pureutua allekirjoittaneen nahkaan ja myöhemin kuulin helun suusta samaa. Vaatteiden kosteusprosentti oli kuitenkin meillä hieman eri...

Nenänpää valkoisena katselin edessäni kuohuvaa koskeaa. Matkan alussa olleet kuohut eivät olleet mitään näkemääni verrattuna. Aluksi pätäkä tasaista. Sitten nopea kuohuton virtaus vasemmassa laidassa, mutta siinä oli paha pyörre oikealle. Siitä läpi ja oikeaan laitaan, jossa oli pahat laineet ja tosi kova virtaus. Kummassakin paikassa oli vielä pudotustakin aika reippaasti. Jos tuosta alkupätäkästä selviäisi hengissä, niin sitten oikeata laitaa pitkin suojaan kuohujen läpi. Jos tuolta reitiltä eksyisi, niin sitten kanotti olisi kumossa yhtä suurella todennäköisyydellä kuin minä pääsen läpi kompleksianalyysistä.

...Kummassakin paikassa oli vielä pudotustakin aika reippaasti...

Sydän pamppailen ja taktiikkaa hioen palasimme päätoimittajan kanssa kanootin luo. Tyhjensimme sen vedestä ja lähdimme mac:n ja ht&helu:n perään. Pmp tarjoutui urheasti tulemaan viimeisenä ja noukkimaan meidät vedestä... Olimme kyllä päättäneet päätoimittajan kanssa, että helposti emme ui... Emme ainaakaan halunneet olla tälläkään kertaa ainoana tekemässä sievisiä.

Reippaasti töväsimme venheet vesille ja meloskelimme kohti kohtaloamme. Virtaus voimistui ja sitten se oli meno. Muiden laskutyleistä meillä ei ole/ollut mitään havaintoa, koska kaikki muu alkoi kummastikin kyllästyttää suoraan verrannolisen virtauksen nopeuteen. Taidokkaasti päätoimittaja ohjasi kanoottimme ekasta pahasta kohdasta läpi minun antaessani vauhtia. (Kanootin tätyy liikkua joko nopeammin tai hitaammin kuin virtaus. Pmp:n huom.) Meloimme kuin heikkopäiset kohti seuraavaa pahaa kohtaa ja yllätyksemme oli suuri, kun selvisimme siitäkin läpi kaatumatta. Ainoa haitta-puoli oli, että huomasin istuvani kanootin pohjalla, kun penkki oli katkennut altani rökytyk-

sessä. Toinen lievämpi oli se, että vettä oli roiskunut vähän sisään. Ehkä noin puoli kanootilista...

Tasainen kuhuminen jatkui ja menimme vinhaa vauhtia virtaa alas. Olin siirtynyt polviaisentoon melomaan ja katselin veden liplatusta kanoottisani. Kanoottimme ainoa penki (päätoimittajan) oli kastunut ja hänen goretexinsä eivät oikein pitaneet liukkaalla pinnalla. Tämän huomasin siitä, että eräässä töyssyssä ilmeni sivutaispidon puuttumista jonka seurauksena roikkimme laidalla ja samalla kanoottimme hörppäsi lisää vettä. Siitä sitten äkkii toiselle laidalle roikkumaan ja veden alkaessa aaltoilla kanootissa edestakaisin yritymme pitää kanoottia tasapainossa. Vihdin se onnistuikin ja huomasimme olevamme kolmen metrin päässä rannasta ja täysin tyvenessä kohdassa.

Virta voimistui, ja sitten se oli meno!

Siinä tuijottelimme rantaa ja toivoimme olevamme siellä, sillä kanootissa alkoi olla sen verran vettä, ettei olomme ollut kovin mukava. Kanotti muuten pysyy vielä hyvin pinnalla, vaikka laidoista on viisi senttiä veden pinnan yläpuolella. Yrittäämme ensimmäistä varovaista vetaa kohti rantaa, kanootissamme oleva vesi alkoi tahtoa takaisin jokeen ja kallisti kanoottimme pahasti. Siinä roikuimme molemmat toisella puolella ja silti kanotti kaatui toiselle puolelle... Ja taas uitiin... Vettä oli muuten metrin päässä rannasta yli 190 cm...

Neuvokkaasti kalastimme kanoottimme rannalle, tyhjensimme sen ja pmp:n saattamana jatkoimme matkaa. Taukopaialla huomasimme katkeraksi pettymykseksi olevamme ainot märät ihmiset. Joimme kahvit golfradalla ja vaihdioimme mielipiteitä. Kaatumisestamme oli kunniaankuus kaukana, koska kauduimme tasaisella ja kahden metriin päässä rannasta. Penki korjattiin puupökkölöllä ja matka jatkui. Seuras pieniä koskipätkiä ja mukavia matkaosuuksia. Seurasimme mac:iä (rek. tunnusmerkki) ja varoimme visusti menemästä samaa reittiä kuin hän... Loppuhuipennus alkoi ennen kuin huomasimmekaan ja se oli tosi pitkä ja kuohuinen koski. Tuntui tosi mahtavalta, kun vauhti kiintyi ja sai puikkelehtia kivien välistä... No, kerran kyllä pikkasen lipesi ja tuntui siltä kuin se kivi tulisi tupaan saakka...

Hymyssä suin vedimme kanoottimme rannalle ja onnittelimme toisiamme selviämisenstä. Laskemisesta jäi mukava olo ja olisi sitä kyllä vielä vähän matkaa jatkanutkin, kun vauhtiin pääsi... Nopean neuvottelun jälkeen ht, minä, helu ja päätoimittaja siirryimme mac:n autoon ja sillä mac:n (?) mökille.

Mac palasi takaisin auttamaan pmp:tä kanootien lastauksessa ja huoltamisessa. Me muut laitoimme saunaan lämpimään ja keitimme teetä. Kuivauskaappiin tungimme kaiken märän vaatteet, ja sitä oli paljon. Huomasimme olevamme teepöydässä kukin ainoastaan yhden vaatekappaleen omaavina... Se oli paita... Ja sen jälkeen.... Joimme teetä.

Olimme ehtineet jo saunaan ja käymään jopa uimassa, ennen kuin mac ja pmp saapuivat. Onneksi helu ei ollut uimarityyppiä, sillä rynnäteessämme aatamin (ja vähän eevankin) asussa uimaan mäiskäytimme oven perässämme kiinni... Arvatakas, oliko se lukossa kun tulimme takaisin... Helu onneksi pelasti loppuillan päästämällä meidät sisään. Aikamme saunottuamme ja käytyämme vielä kerran porukalla uimassa siirryimme pöydän ääreent kehumaan mökiltä löytynytä sinappia ja suolalihaa (poron). Söimme tukevasti ja sen jälkeen yritti löytää jotain kuivaa päällensä. Kotimatkalla pmp:n lauluäni oli vieläkin vireessä ja saimme

kuulla näytteitä hänen laululahjoistaan... Ei hassumpi...

Reissu oli todella hauska ja kokemuksia antava. Suosittelen kaikille, jotka eivät ole koskenlaskua kokeilleet. Mutta jos joku kysyy teitä *melomaan* niin varmistakaa, että kysymys toisiaan on *koskenlaskusta*. Jos näin ei ole, niin älkää lähtekö... Melomisessa ei ole mitään kivaa... Koskenlaskua sen olla pitää...

TAKU

ALUSTAVA AIKATAULU SYKSYN TAPAHTUMISTA

Laatija pidättää itselleen oikeuden muutoksiin.

vko 38	City-tour
vko 39	Fuxisauna
vko 40	30.9. Lakinlaskijaiset
vko 41	Fuxikursio
vko 49	Vaalisauna
vko 50	Pikkujoulu

Lisäksi joka viikko on killan hallituksen kokous, johon kaikki ovat terveulleita.

Internet Services List

* SPECIAL INTERNET CONNECTIONS * (PART OF THEM)

- Archie telnet archie.mcgill.ca or 132.206.2.3
(Can./USA)
telnet archie.funet.fi or 128.214.6.100
(Finland)
telnet archie.au or 128.184.1.4 (Aussie/NZ)
telnet archie.sura.net or 128.167.254.179
offers: Internet anonymous FTP database.
(Login: archie)
- CARL telnet pac.carl.org or 192.54.81.128
offers: Online database, book reviews, magazine fax delivery service.
- Cleveland Freenet telnet freenet-in-a.cwru.edu or 129.22.8.82
offers: USA Today Headline News, Sports, etc...
- C64 Archive Server mail twtck@corral.uwyo.edu
Subject: Mail-Archive-Request Body-of-letter: help (hit return) end
- Dante Project telnet library.dartmouth.edu or 129.170.16.11
offers: Divine Comedy and reviews. (Login: connect dante)
- Distance Educat. Data telnet sun.nsf.ac.uk or telnet 128.86.8.7
(Login: janet Hostname: uk.ac.open.acs.vax Username: icdl)
- Earthquake Information finger quake@geophys.washington.edu
offers: Recent quake info (location, time, magnitude, etc.)
- FTP Mail mail ftpmail@decwrl.dec.com
Subject:(hit return) Body-of-letter: help (return) quit Offers:ftp via email
- Genetics Bank mail gene-server@bchs.uh.edu
Subject: help Offers: genetic database accessible via email.
- Geographic Name Server telnet martini.eecs.umich.edu 3000 or 141.212.100.9
offers: Info by city or area code (Population, Lat./Long., Elevation, etc.).
- Ham Radio Callbook telnet marvin.cs.buffalo.edu 2000 or 128.205.32.4 2000
offers: National ham radio call-sign callbook.
- INFO - Rutgers CWIS telnet hangout.rutgers.edu 98 or 128.6.26.25 98
offers: Dictionary, thesaurus, CIA world fact book, quotations database.
- Internet Resrce Guide ftp nnsc.nsf.net
offers: compressed/tar'd list of net resources in /resource-guide.txt.tar.Z
- IRC Telnet Client telnet bradenville.andrew.cmu.edu or 128.2.54.2
offers: Internet Relay Chat access, like a CB on the computer.
- Library of Congress telnet dra.com or 192.65.218.43
offers: COPY of Library of Congress (Assumes terminal is emulating a vt100).

- List of Lists ftp ftp.nisc.sri.com or ftp 192.33.33.22
mail mlol-request@wariat.nshore.ncoast.org
offers: List of interest groups/email lists in / netinfo/interest-groups.
- Lyric Server ftp cs.uwp.edu
offers: Lyrics (/pub/music/lyrics/files) in text files for anonymous ftp.
- Mail Server/Usr Lookup mail mail-server@pit-manager.mit.edu
usage: in body of mail message: send usenet-addresses/[name searching for]
- Melvyl telnet melvyl.ucop.edu or 31.1.0.1
offers: access to various libraries. Type 'other' at prompt to see others.
- NASA Headline News finger nasanews@space.mit.edu
offers: Daily press releases from NASA.
- NASA SpaceLink telnet spacelink.msfc.nasa.gov or 128.158.13.250
offers: Latest NASA news, including shuttle launches and satellite updates.
- NED telnet ipac.caltech.edu or telnet 131.215.139.35
offers: NASA Extragalactic Database. (Login: ned)
- Oceanic Info. Center telnet delocn.udel.edu or telnet 128.175.24.1
(Login: info)
- Oracle mail oracle@iuvx.cs.indiana.edu
offers: The Usenet Oracle! Mail with subject as "help" for more info.
- PENpages telnet psopen.psu.edu or telnet 128.118.36.5
offers: Agricultural info (livestock reports, etc.)
(Login: PNOTPA)
- SDDAS telnet espun.space.swri.edu 540
offers: SW Research Data Display & Analysis Center. Or telnet 129.162.150.99
- SERVICES telnet wugate.wustl.edu or 128.252.120.1
offers: Access to nearly every listed service!
(Login: luis)
- StatLib Server mail statlib@lib.stat.cmu.edu
Mail with line: send index. Offers: Prgms, Datasets, etc. for statisticians.
- STIS telnet stis.nsf.gov or 128.150.195.40
offers: Science & Technology Information System. (Login: public)
- Supreme Court Rulings ftp ftp.cwru.edu
offers: ASCII files of Supreme Court rulings in directory /hermes
- Usenet News MailServer mail [newsgroup]@ucbvax.berkeley.edu
Allows you to post to a Usenet newsgroup via email. Useful if you have read-only access to Usenet news. Note: .s become -'s Ex. alt.test -> alt-test
- UNC BBS telnet samba.acs.unc.edu or 128.109.157.30
offers: Access to Library of Congress and nationwide libraries (Login: bbs)
- WAIStation telnet quake.think.com or 192.31.181.1
offers: Wide Area Info. Service. (Login: wais) FTP think.com for more info.
- Weather Service telnet madlab.sprl.umich.edu 3000 or 141.212.196.79 3000
offers: City/State forecasts, ski conditions, earthquake reports, etc.
- * NOTE: NO LOGIN NAMES OR PASSWORDS ARE REQUIRED UNLESS STATED OTHERWISE!
If it prompts you for a login name, you did something wrong, or are not running on a machine that the system you telnetted to supports!

